

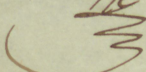
12513/957.

Eles Jánoskám! Elég az horrá, hogy
isshaw vagyok; nyomorult állapomban u-
gyan, de még is isshaw vagyok. Telefégyem
köpönyöghamorban fekvéd; fiám leseget és
egyre sít, - mióta isshaw vagyok nem aludtam
hi magamas, s velőt viraprot és fekvédet egy
nyomorult jobában.

Fiam, említessem föléd; mennyi síves
galádiás éneis volt lettemben tülelésed, s min-
arassam az veleset köleim, veleset megosztani,
s örömemnek felölését jövő viphangjában gyönyör-
ködni, - a midőn Kassára keltem meunem. Nem
emléksem már arra sem, tudassam-e veled vagy
sem hogy fiam fiúlesen. - most enniből álljon
egér éneisítésem: fiam fiúlesen, nevé Géra.

Hogyan vagyok kedves barátsám!! én
is de feleségem küldözösem leirleri: hogy van a ked-
ves romámasszony? meggyógyult-e már. Ohajjint hogy
egy legyen. Inj, ha jól leh dolgom akkor köthet,
most párgolni kell és köztömi feleségemes. Isken
veled, isken veleset!

Hauva, apr. 19. 1895

Szerető barátod
Missaff

Dátum 27/IV.

[1853]

